ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡΑΧ. 350	ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡΑΧ 700
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 175	ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 350
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 100	ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 200

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΗΜ. ΟΙΚ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ

ΕΜΠΡΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ 30ον—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 10.710 | ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 5—ΤΗΛ. 1-86 | ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ | ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΡΙΤΗ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1926

Η ΕΜΠΝΕΥΣΙΣ

Η ἔμπνευσις τῆς ποινικῆς διώξεως ὄχι μόνον τοῦ κ. Παγκάλου, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν συγκυβερνησάντων μετ' αὐτοῦ, ἀρχίζει νὰ προσλαμβάνῃ σοβαρόφανῆ χαρακτῆρα. Ἀπὸ κομματικὴν πυροτέχνημα, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξεν ἐν ἀρχῇ, ἐγένετο ἀντικείμενον ἀρθρογραφίας δύο πολιτικῶν ἀρχηγῶν. Ἔπειτα δήλωσις τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ὑπὸ τὴν πίεσιν τούτων ὑποχωρεῖ καὶ δέχεται καταγγελίας πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἠδικήθησαν. Τέλος ἡ αὐτὴ ἔμπνευσις ἐγένετο καὶ ἀντικείμενον δηλώσεων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὅστις, πλὴν τῆς ἰδιότητος τοῦ ὑπουργοῦ συγκεντρώνει καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἕδρας τοῦ ἀστικοῦ Δικαίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Τὸ ζήτημα ἐν τούτοις ὅπως τὸ ἀντιλαμβάνεται ἕκαστος καὶ ὅπως πράγματι ἔχει, δὲν εἶναι νομικόν. Εἶναι κυρίως καὶ πρὸ πάντων ζήτημα πολιτικόν. Καὶ εἶναι ὀλιγώτερον ζήτημα τύπων καὶ θεωριῶν, περισσότερον δὲ οὐσίας καὶ πραγματικότητος, μιᾶς πραγματικότητος θλιβερᾶς καὶ διὰ τοὺς εἰσαγγελεῖς κομματάρχας καὶ διὰ τοὺς κατηγορουμένους πολιτικούς.

Ποῖος ἀρνεῖται ὅτι πᾶσα ἐπιβουλὴ κατὰ τῶν ἐλευθεριῶν ἑνὸς λαοῦ πρέπει νὰ τυγχάνῃ τοῦ νομίμου κολασμοῦ καὶ ποῖος θὰ ἐτόλμα νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ ἐπαίσχυντος τυραννὶς τοῦ Παγκάλου δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῇ εἰς μίαν δημοσίαν δίκην, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἔχει συνυφανθῇ μὲ σωρείαν καταχρήσεων καὶ ἐκβιάσεων, ὅπως αἱ πανταχόθεν καταγγελλόμεναι;

Ἀλλὰ μία πρώτη ἐρώτησις ἐγείρεται. Εἶναι ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένη ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις νὰ ἐγείρῃ τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν; Ἡ προέλευσις καὶ αὐτῆς, ὁσονδήποτε καὶ ἂν οἱ σκοποί της ἀνταποκρίθησαν εἰς τὴν κοινὴν θέλησιν, εἶναι πάντοτε Ἐπαναστατική. Δι' ἐπαναστάσεως ἦλθεν εἰς τὴν ἀρχήν. Ἐπαναστατικοὶ εἶναι οἱ ὑπουργοί της. Καὶ μέχρις ἐνεργείας τῶν πρακτόρων ἐκλογῶν, οἱουδήποτε καὶ ἂν κατέχει τὴν ἀρχήν, δὲν θὰ τὴν κατέχει νομίμως. Ἔργον λοιπὸν διώξεως τῶν πολιτικῶν ὑπευθύνων δὲν δύναται νὰ εἶναι τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως καὶ προκαλεῖ τὴν ἀπορίαν καὶ τὴν ἔκπληξιν ἡ γνώμη τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, λησμονοῦντος ὅτι ἡ ἀρμοδιότης αὐτοῦ πρὸς εἰσαγωγὴν πολιτικῶν δικῶν θὰ ὑποστῇ σοβαρωτάτας νομικὰς ἀμφισβητήσεις. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται μόνον περὶ τούτου. Ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι ἐνεργεῖται ἡ ποινικὴ δίωξις μετὰ τοῦ κ. Παγκάλου καὶ ὅλων τῶν συγκυβερνησάντων, θὰ σταματήσῃ καὶ νεὸς ἐνώπιον ἄλλων ἐρωτημάτων. Θὰ διωχθοῦν πράγματι καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι συνεργήσαντες μετ' αὐτοῦ στρατιωτικοὶ παράγοντες καὶ ἐπὶ μακρὸν μῆνας ὑποστηρίξαντες τὴν δικτατορίαν τους; Ἢ θὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν διωξόντων εἰς τὰ πολιτικὰ πρόσωπα χάριν κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως; Καὶ προχωροῦντες εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐρωτήσεων αὐτῶν θὰ καταλήγομεν καὶ εἰς μέαν ἄλλην μὴ τοῦ χρόνου πρέπει νὰ διωχθῇ καὶ ὁ νόμιμος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κουντουριώτης, διότι ἐπὶ μῆνας πολλοὺς ἠνέχθη τὴν ἐκπεσοῦσαν δικτατορίαν καὶ συνεργάσθη μετ' αὐτοῦ καὶ ὑπέγραψε Διατάγματα φέροντα τὴν ὑπογραφὴν ἐκείνου;

Οἱ ζητοῦντες σήμερον παρὰ Κυβερνήσεως προσωρισμένης μόνον νὰ ἐνεργήσῃ ἐκλογὰς καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν τύπον εἰς τὴν ὁμαλότητα, ὅπως ἐκτραπῇ τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ προγράμματός της, προφανῶς δὲν εἶνε φίλοι της, ἀλλὰ δὲν εἶναι οὔτε φίλοι τῆς γαλήνης εἰς τόπον καὶ λησμονοῦν ὅτι ὁ μόνος δικαστής, ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ τὰς ἐναντίον τοῦ λαοῦ ἐπιβουλάς, εἶναι αὐτὸς ὁ Λαός. Δὲν ἐκλήθη δὲ ἀκόμη αὐτὸς νὰ εἰπῇ τὴν γνώμην του ὄχι μόνον περὶ τοῦ κ. Παγκάλου, ὄχι μόνον περὶ τῶν συγκυβερνησάντων μετὰ τοῦ κ. Παγκάλου, ἀλλὰ οὔτε περὶ τῶν αἰτίων, διὰ τὰ ὁποῖα ὁ Πάγκαλος εὗρεν ἔδαφος κατάλληλον πρὸς ἐπιβολὴν τῶν δικτατορικῶν του ἀπόψεων.

Θὰ ἀφεθῶμεν εἰς μακρὰς καὶ ἀτελειώτους συζητήσεις, ἐὰν ἠθέλομεν νὰ ἀναβάλωμεν εἰς τὸ παρελθὸν διὰ νὰ ἀναθέωμεν καὶ καταλογίσωμεν εἰς ἕκαστον τὰς εὐθύνας, αἱ ὁποῖαι τῷ ἀνήκουσιν. Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν μετὰ σοβαροφανείας εἰς τὴν Τύπον διεξάγονται συζητήσεις καὶ ὑποστηρίζονται ἰδέαι νὰ ἀνοίξωμεν νέα πινάκια δικαστικῶν ὑποθέσεων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποσιωπήσωμεν ὅτι ὑπάρχει εὐρύτατον περιθώριον πολιτικῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ ὅτι ὅσοι περιορίζουν αὐτὸ εἰς τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα τοῖς συμφέρει, δὲν εἶναι καλῆς πίστεως. Ἐὰν πρόκειται νὰ ἀρχίσουν καὶ πρέπει πράγματι νὰ γίνουν δίκαι κατὰ τῶν ἐπιβουλευθέντων τὰς ἐλευθερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, αὗται ὀφείλουν νὰ γίνουν κατ' ἐντολὴν τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων του, ὁποτεδήποτε ἠθελε κληθῇ νὰ τοὺς ὑποβείξῃ εἰς ἐκλογὰς τιμίας, ἐλευθέρας καὶ κατὰ τρόπον, τὸν ὁποῖον καὶ γνωρίζει καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ διεξαχθοῦν.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΑΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ
ΠΩΣ ΤΗΝ ΥΠΕΔΕΧΘΗΣΑΝ ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ

ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Αὔγουστος. — Εἴχομεν λησμονηθῆ. Ἐπαναστασις εἰς τὴν Πορτογαλλίαν, τὴν Πολωνίαν, τὸ Μεξικόν, εἰς τὴν Κίναν, καὶ ἡμεῖς... τίποτε. Ἐξ μῆνας τώρα, ἀπὸ τοῦ κινήματος τῆς Θεσσαλονίκης, ἐμείναμεν σχετικῶς ἥσυχοι, ἤρκησαν.... νὰ μὴ μᾶς λογαριάζουν, νὰ μᾶς ἀμφισβήτοῦν τὸ ἐπαναστατικὸν καὶ ἀντεπαναστατικὸν καὶ ἀνταντεπαναστατικὸν κ. ο. κ. μένος μας τῶν τελευταίων ἐτῶν. (Ἑπτὰ «ἀντ» ἀπὸ τοῦ 1922 ἕως τὴν ὥραν), τὸ ὁποῖον ἀπετέλει μέαν τῶν πλουσιωτέρων πηγῶν ἀπασχολήσεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Τύπου. Κάπου, κάπου μᾶς ἐνεθυμοῦντο ὅταν ὡμίλουν περὶ δικτατοριῶν, περὶ ἐξορειῶν, περὶ τῶν Βαλκανικῶν ζητημάτων. Αὐτὰ ὅμως δὲν ἱκανοποίουν τὸ κοινόν, ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι δικτατορίαι, καὶ ἄλλαι καὶ ἐξορίζονται καὶ καταδιώκονται πολιτικοὶ ἀντίπαλοι καὶ ἄλλα διεθνῆ ζητήματα ἀπασχολοῦν τὸν Εὐρωπαϊκὸν ὁρίζοντα, ὥστε νὰ μὴ δυνάμεθα μὲ αὐτὰ νὰ κρατηθῶμεν εἰς τὴν πρώτην γραμμήν. Ἔπρεπε νὰ γίνῃ κάτι σοβαρώτερον, ἀλλὰ σί ἄλλο σοβαρώτερον εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ κάμωμεν ἀπό... ἐπανάστασιν; Δικαίως λοιπὸν μὲ διεβεβαίωσε Γάλλος συνάδελφος, ὅτι εἰς τὸ Εὐρωπαϊκὸν κοινὸν (ἴσως περισσότερον καὶ ἀπὸ τὸ Ἑλληνικόν), ἡ ἰδέα μιᾶς νέας ἐν Ἑλλάδι ἐπαναστάσεως.... εἶχεν ὡριμάσει!

Περὶ τὴν Ὥραν ἀπογευματινὴν ὥραν τῆς Κυριακῆς, ἐνῷ ὁ κόσμος ἔσπευδε πρὸς τὰς ἐξοχάς, ἔβλεπε τὰ μικρὰ αὐτοκίνητα τῶν δύο μεσημβρινῶν «Παρὲ μυντὲ» καὶ «Ἐνφορμασιὸν» μὲ κάποιαν νευρικὴν σπουδὴν, νὰ διαμοιράζουν εἰς τὰ κιόσκια προγράμματα εἰδικῶν ἐκδόσεων. Ἀρεσμένως κάτι ἐξαιρετικὸν εἶχε λάβει χώραν. Πληροφορούμεν καὶ ἐν πρόγραμμα τῆς «Ἐνφορμασιὸν» μᾶς πληροφορεῖ μὲ τεράστια γράμματα «Μεγάλη Ἐπανάστασις εἰς τὴν Ἑλλάδα» — ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι». Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας κατεφθάνουν αἱ εἰδικαὶ ἐκδόσεις καὶ αἱ δύο μεσημβρινοὶ ἐφημερίδες κάνουν «χρυσὲς δουλειές». Φύτε αἱ ἀλλεπάλληλοι πτώσεις τῶν Γαλλικῶν ὑπουργείων, οὔτε τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, οὔτε ἡ σύλληψις ἀκόμη τοῦ Ἀβδελ-Κρίμ ἐπροκάλεσε τόσον ἐνδιαφέρον, ἔστω καὶ στιγμιαῖον διὰ τὸ Παρισινὸν κοινόν. Τὰς δύο πρώτας στήλας καταλάμβανον αἱ πρῶται εἰδήσεις τοῦ ἀσυρμάτου καὶ αἱ εἰκόνες τῶν κ. κ. Κουντουριώτη, Παγκάλου καὶ Κονδύλη. (Ἀλήθεια, πῶς ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας ἐτακτοποιήθησαν τόσον καλὰ αἱ εἰκόνες; Ὅλα ἦσαν ἕτοιμα....). Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν, ἐντελῶς ἐξαιρετικῶς, δὲν εἰσεχώρησαν τὰ συνήθη τῶν πρώτων ὡρῶν καὶ ἡμερῶν ψεύδη καὶ τὰ πράγματα παρεστάθησαν σχεδὸν ἀκριβῶς, ὡς ἔλαβον χώραν. Ἴσως διότι αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ἦσαν ἀρκετὰ νὰ κορέσουν τὴν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἀνάγκη ψευδῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀνεκτήσαμεν τὴν ὑπόληψίν μας, ἀπασχολοῦντες ἤδη ὅλον τὸν Εὐρωπαϊκὸν Τύπον μὲ τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις μας.

Ἀπὸ ἀπόψεως κρίσεως, τὴν πρώτην ἡμέραν δὲν ἀπησχόλησε τὰς Γαλλικὰς ἐφημερίδας τὸ ζήτημα τῆς ἐν Ἑλλάδι μεταβολῆς αὐτὸ καθ' ἑαυτό, ἀλλὰ γενικώτερον, δογματικώτερον. Ὅλαι αἱ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀνατροπαὶ εἰς τὰ διάφορα κράτη καθεστοποιηθεῖσαι, ἔλαβον κατόπιν νομιμόφρονα χρυσὰν ὁμαλοῦ, ἔστω καὶ φαινομενικῶς, κοινοβουλευτισμοῦ. Ἐξαίρεσιν ἀπετέλεσαν ἡ Ἰταλία, ὅπου ὁ Φασισμὸς δὲν ἀνέχεται ἀντιπολίτευσιν, ἡ Ἱσπανία ὅπου τὸ Διευθυντήριον κυβερνᾷ ἀπολυταρχικῶς καὶ ἡ Ἑλλὰς ὅπου ἡ Ἐθνοσυνέλευσις εἶχε διαλυθῆ βίᾳ καὶ ἡ κυβέρνησις ἐπίσης ἠσκεῖτο ἄνευ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου. Αἱ τρεῖς «δικτατορίαι τῆς Εὐρώπης», ὡς εἶχον κληθῆ, τῇ βοηθείᾳ τῆς δογματικῆς συγγενείας των, κατώρθωσαν νὰ ἐναρμονίσουν τὰ συμφέροντά των καὶ νὰ συνδεθοῦν στενώτερον, διὰ τῆς πρὸ πολλοῦ μεν συγενεύσεως Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος, τελευταίως δὲ Ἰταλίας καὶ Ἱσπανίας. Ποιοτρόπως οἱ μὲν ἐθνικισταὶ τῶν διαφόρων κρατῶν ἔφερον πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀρχῶν των ὡς παράδειγμα εὐημερίας καὶ ἰσχύος τὸ δίκτυον τῶν τριῶν δικτατοριῶν, ἐπέμενον δὲ ὅτι αὐταὶ δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα δίας, ἀλλὰ ἐκδηλώσεως τῶν διαθέσεων τοῦ ἐπικρατοῦντος παρὰ τοῖς λαοῖς τῆς Εὐρώπης πνεύματος, τὸ ὁποῖον προχωρήσαν εἰς κοινωνικὰς ἰδέας πέραν τοῦ δέοντος, ἤδη αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τοῦ συντηρητισμοῦ. Ἀντιθέτως οἱ σοσιαλισταὶ ἐπετίθεντο μετὰ λύσσης κατὰ τῶν τριῶν δικτατοριῶν, θεωροῦντες αὐτὰς ὡς τυραννίας καὶ ἐμπόδιον συνενοήσεως καὶ συναδελφώσεως τῶν λαῶν πρὸς διαρκῆ εἰρήνην.

Ἦτο ἐπομένως φυσικόν, ὅπως ἡ πτῶσις τῆς μιᾶς τῶν δικτατοριῶν προκαλέσῃ γενικωτέρας δογματικὰς συζητήσεις. Ὁ σοσιαλιστικὸς Τύπος τὴν ἐπανηγύρισεν ὡς λαϊκὸν θρίαμβον καὶ κακὸν προμήνυμα διὰ τὰς δύο ἄλλας ἀποδιωκτικωτέρας δικτατορίας. Ἀντιθέτως, οἱ ἐθνικισταὶ ἐπιμένουν ὅτι τὰ γεγονότα τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, δὲν ἔχουν καμμίαν σημασίαν. Ἐν πρώτοις, τονίζουν, ἡ ἐν Ἑλλάδι «κατάστασις Παγκάλου» οὐδέποτε ἔλαβεν ἐθνικιστικὴν δογματικὴν χροιάν. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν εἶχε τοιαύτην, δὲν ἔπεσε διὰ λαϊκῆς ἐξεγέρσεως, ἀλλὰ δι' ἐξεγέρσεως τῆς στρατιωτικῆς ἐκείνης μερίδος, ἥτις πρὸ ἑνὸς καὶ πλέον ἔτους ἀνεβίβασεν εἰς τὴν ἀρχὴν ἕνα στρατηγὸν καὶ ἤδη τὸν ἀντικατέστησε μὲ ἕνα ἄλλον. Ἐπομένως τίποτε οὐσιαστικῶς δὲν ἠλλαξε μέχρι τῆς στιγμῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰδικὰς κρίσεις ἐν Εὐρώπῃ περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι νέας καταστάσεως, περὶ αὐτῶν θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς ἑπομένην ἀνταπόκρισιν.

ΑΠ. Β. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Τὸ μυστήριον τῆς δολοφονηθείσης παντοπώλου προκαλεῖ ζωηρὸν καινοτικὸν ἐνδιαφέρον. Πρόκειται πράγματι περὶ δραματικωτάτης ἀνθρωπίνης περιπετείας. Ἀπὸ τὰς νέας ἐνδείξεις εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκεται ἡ ἀνάκρισις,—καθ' ἣν περίπτωσιν θὰ ἐπιβεβαιωθοῦν,—ἔρχεται κανεὶς νὰ πιστεύσῃ ὅτι εὑρισκόμεθα πρὸ παραδοξοτάτου κακουργήματος, εἰς τὸ ὁποῖον περισσότερον λόγον ἔχει ἡ παθολογία παρὰ ἡ δικαιοσύνη. Ἐκβιάζονται, λοιπόν, καὶ εἰς τὴν ζωὴν αἱ φανταστικαὶ ἀφηγήσεις τοῦ Ἐδγαρ Πόε; Μὲ ὀλίγα λόγια ἡ ἀνάκρισις εὑρίσκεται πρὸ τῆς ὑποψίας, ὅτι τὴν δολοφονίαν θὰ διέπραξε ὁ σύζυγος τῆς δυστυχοῦς γυναικὸς εἰς στιγμὴν ἐξάψεως, διότι πάσχει ἐκ παρακρούσεων, κατόπιν δὲ ἔπαθε ἀμνησίαν καὶ δὲν ἐνθυμεῖται τίποτε ἐκ τῆς τραγικῆς πράξεώς του. Ἂν ἀποδειχθῇ παρόμοιον γεγονός, τότε τὸ ἔγκλημα τῶν Πετραλώνων εἶνε ἀπὸ τὰ ἐκπληκτικώτερα παρ' ἡμῖν. Καὶ σκέπτεται κανεὶς πόσοι ἄλλοι κίνδυνοι ἐκτὸς τῶν αὐτοκινήτων δύνανται νὰ ἀπειλήσουν πάντα ἄνθρωπον εἰς τὰς Ἀθήνας. Σχετικῶς ἔλεγε τοιοῦτος φοβιτσάρης χθές.

—Δὲν ξέρετε ποίαν ἐντύπωσιν μοῦ ἔκαμε αὐτὴ ἡ νέα ἐξέτασις τοῦ ἐγκλήματος. Ἀρχίζω νὰ φοβοῦμαι μήπως πάθουν παράκρουσιν φίλοι μου, συγγενεῖς μου. Διὰ τίποτε δὲν δύναται νὰ εἶνε κανεὶς δέβαιος εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον. Ξέρεις, βρὲ ἀδελφέ, τὶ εἰμπορεῖ νὰ σοῦ συμβῇ ἀπὸ τὴν μίαν στιγμὴν εἰς τὴν ἄλλην; Εἰμπορεῖ νὰ σὲ σφάξῃ ὡς κοττόπουλον ἡ προσφιλεστέρα σου ὑπαρξις, ἡ ὁποία κατόπιν νὰ μὴν ἐνθυμῆται τίποτε.

Πολλοὶ τῶν ἀκροατῶν του ἐμειδίασαν, ἀλλὰ ἐκεῖνος ἐπέμενε εἰς τὰς ἀνησυχίας του.

—Ὄχι, μὴ γελᾶτε, παρακαλῶ, εἶπε. Ὑποσημειῶσ σοβαρῶς τὴν ἰδέαν μου. Ἀπὸ ἀπόψε θὰ ἀρχίσω νὰ διπλοκλειδώνομαι εἰς τὸ δωμάτιον, ποῦ κοιμοῦμαι. Ἀπόψε καὶ τὴν ἡμέραν, ὅταν θὰ ἔμαι μόνος εἰς αὐτό. Θὰ ἀποφεύγω καὶ τὰ περιστατῶ μόνος εἰς ἀπόκεντρα μέρη. Εὐτυχῶς, ὅτι δὲν εἶμαι κυριακάτικος ἐκδρομεύς, μὴ ἀρεσκόμενος εἰς τὰ φυσιολατρικὰ περιπατάκια τῆς χωρίας Ἐλπινίκης καὶ μὴ ἀποκόπτων ἐπιμελῶς τὰς ἐκδρομικὰς περιγραφὰς ἄλλων, ὅπως τρέχω ἐπὶ τῶν ἴχνων του πάραυτα μὲ ταύτας εἰς τὸ χέρι καὶ ἐθρίζων τοῦτον: «Ὄχι, κύριοι, δὲν ἔκαμε τίποτε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος. Ἁπλῆ σύμπτωσις μὲ φέρει διαρκῶς ὀπισθεν τῶν ἴχνῶν του, ἐνῷ δι' αὐτὸν δὲν ὑπάρχει ἀντιθέτως αὐμπτωσις. Ἀδιάφορον!» Οὕτω καὶ τὰς Κυριακάς μου θὰ περνῶ εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη τῶν Ἀθηνῶν. Δὲν πιστεύω νὰ μὲ σφάξῃ κανεὶς ἐν παρακρούσει εὑρισκόμενος ἐν μέσῳ τόσον πολλοῦ κόσμου. Πρέπει νὰ μεταβάλω τοκτικὴν εἰς τὰς συνηθείας μου καὶ πρὸ παντὸς ὀφείλω νὰ προσέχω εἰς ὅλους γύρω μου.

Καὶ ἐκύτταξε τοὺς συνομιλητάς του μὲ ἀνησυχίαν.

—Τί λές, χριστιανέ μου; τοῦ ἀπήντησαν. Θὰ μᾶς ὀγάλῃς εἰς τὰ καλὰ καθούμενα τρελλοὺς τώρα;

—Ὑπονοίας ἐξέφρασα, κύριοί μου. Ἀλλὰ καὶ σεῖς δύνασθε νὰ ἔχητε ἀνησυχίας ἐπίσης ἀπὸ ἐμέ, διότι τί εἰμπορεῖτε νὰ γνωρίζητε ἐπακριβῶς περὶ ἐμοῦ, ἀλλὰ καὶ τί δύναμαι νὰ γνωρίζω ὁ ἴδιος περὶ τοῦ ἑαυτοῦ μου; Ἡ μανία τῆς καταδιώξεως προσβάλλει ἀνεύθυνως τὰ ταλαίπωρα ἄτομα. Μήπω- δὲν συμβαίνουν πολλὰ παρόμοια, Ἐδῶ εἶνε ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι παρακολουθοῦν ἄλλους εἰς τὸ ἐλάχιστον διάθημά των. Δὲν τοὺς γνωρίζουν οὔτε ἐξ ὀνόματος κἀν ἀλλὰ ἐκεῖνοι πηγαίνουν διαρκῶς ὀπισθεν των, δὲν εἰμποροῦν νὰ ζήσουν χωρὶς νὰ ἀπασχολοῦνται μὲ τούτους, μὲ τὰς πράξεις των, τὰς ὁποίας ἐλέγχουν. Ποῖος δὲν ἔχει ὑποστῇ παρόμοιαν περίπτωσιν; Ἂν, λοιπόν, τοιαῦτα πράττουν ἄγνωστοί μας ἐντελῶς τῶν ὁποίων τὴν ὕπαρξιν οὔτε ἐφαντάσθημεν κἀν, φαντάζεται κανεὶς τὸ τί δύναται νὰ τοῦ συμβῇ ἀπὸ τοὺς γνωστούς του. Φεύγω, διότι δὲν εἰξεύρω τί εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ.

—Ναί, ἀλλὰ ἐλησμόνησες νὰ πληρώσῃς τὸν καφφέν σου.

—Ἐγώ; Ἤπια καφφέν; Ἴσως ὅμως νὰ ἔπαθα ἀμνησίαν.

ΑΘΗΝΑ ΙΟΣ

ΟΙ ΧΘΕΣΙΝΟΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΠΟΛΛΑΙ ΟΙΚΙΑΙ ΚΑΤΕΡΡΕΥΣΑΝ Ἢ ΔΙΕΡΡΑΓΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ
ΜΕΓΑΛΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ΕΙΣ ΣΠΑΡΤΗΝ, ΜΕΘΑΝΑ, ΘΗΒΑΣ, ΚΑΛΑΜΑΣ

Ἀπὸ μακροτάτου χρόνου ἡ ἑλληνικὴ πρωτεύουσα δὲν εἶχεν ὑποστῇ τὴν ὀργὴν τῶν ὑποχθονίων θεῶν. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι χθὲς, οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν διὰ πρώτην φορὰν ἠσθάνθησαν τὴν συγκίνησιν μιᾶς σεισμικῆς δονήσεως ἀρκετὰ ἐντόνου καὶ διαρκείας, ὥστε νὰ τοὺς ταράξῃ.

Δὲν εἶναι ὀλίγοι οἱ κωμικοὶ σκηναὶ, αἱ ἐκτυλιχθεῖσαι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς δονήσεως. Εἰς τὰς συνοικίας ἰδιόφωποι ἀναπαυόμενοι ἀνετινάχθησαν ἐκ τῆς κλίνης των καὶ εὑρέθησαν ἀτημέλητοι εἰς τὸν δρόμον.

Εἰς τὰ καφενεῖα ἐπίσης οἱ θαμῶνες ἔντρομοι ἐτράπησαν πρὸς τὰς ἐξόδους. Εὐτυχῶς ἡ δόνησις δὲν ἐπανελήφθη. Ἀλλ' οὔτε καὶ ἐσημειώθησαν δυστυχήματα ἢ μεγάλαι ζημίαι. Διερράγησαν ἁπλῶς μερικοὶ ἀτομόβροντοι τοῦχοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔμειναν μόνον μὲ τὸν τρόμον.

Φαίνεται ἐν τούτοις ὅτι ἂν εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν ἐσημειώθησαν καταστροφαί, τοῦτο δὲν συνέβη καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Τὰ συγκεντρωθέντα ἐκεῖθεν τηλεγραφήματα εἶναι ἐν πολλοῖς ἀνησυχητικά, πρὸ πάντων μερικὰ τούτων διὰ τὴν ἀσάφειαν καὶ τὴν ἔλλειψιν λεπτομερειῶν.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΟΙΚΙΩΝ ΕΙΣ ΣΠΑΡΤΗΝ

Οὕτω εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἐλήφθη χθὲς τὸ ἑσπέρας τηλεγράφημα τοῦ Νομάρχου Σπάρτης, διὰ τοῦ ὁποίου οὗτος ἀναφέρει ὅτι χθὲς τὴν 1.30' μ. μ. ἐσημειώθη ἐκεῖ ἰσχυροτάτη σεισμικὴ δόνησις διαρκείας 8 — 10 δευτερολέπτων, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἦτο ἡ κατάρρευσις δέκα οἰκιῶν, εὐτυχῶς ἄνευ θυμάτων.

Ἐπίσης ὑπέστησαν μεγάλας ζημίας τὸ Μέγαρον τῆς Νομαρχίας, τὸ κτίριον τῶν Τ. Τ. Τ., τὸ κτίριον ὅπου ἡ ὑπηρεσία τοῦ Νομομηχανικοῦ καὶ τὸ Ταμεῖον. Ὅλα τὰ ἀνωτέρω οἰκήματα ἐκριθήσαν ἐπικινδύνως. Ἐὰν τὰ κτίριον τῶν Τ. Τ. Τ., εἰς τὸ ὁποῖον εἶνε ἀδύνατον νὰ εἰσέλθουν οἱ ὑπάλληλοι διὰ νὰ ἐργασθοῦν.

Ἐν τέλει ὁ Νομάρχης ἀναφέρει ὅτι προέβη εἰς τὸν κατεπείγοντα μὲ ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν του ἐκ τοῦ Δημάρχου, τοῦ Δεικητοῦ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, ἡ ὁποία ἐφρόντισε διὰ τὴν προσωρινὴν ἐγκατάστασιν τῶν σεισμοπαθῶν καὶ καταλήγει ζητῶν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν λῆψιν μέτρων.

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΠΑΡΤΗΝ ΚΟΙΜΩΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟΝ

ΣΠΑΡΤΗ, 30 Αὐγούστου. (Ἀπ. τηλ. τοῦ «Ἐμπρός»). — Ἰσχυροτάτης ἐντάσεως σεισμικὴ δόνησις ἐσημειώθη σήμερον ἐνταῦθα, ἡ ὁποία κρατεῖ ἔντρομον τὴν κοινωνίαν. Πολλοὶ οἰκίαι ἐξ αὐτοῦ διερράγησαν. Τὸ νομαρχιακὸν κατάστημα καὶ τὸ τηλεγραφεῖον ὑπέστησαν ζημίας. Μέχρι τῆς στιγμῆς θύματα δὲν ἐγνώσθησαν.

Ὁ Νομάρχης κ. Μαυρομμάτης συνέστησεν ἐπιτροπὴν πρὸς περιθαλψιν τῶν σεισμοπαθῶν, οἱ ὁποῖοι διὰ τὸν φόβον ἐπανελήψεως τῶν σεισμῶν ἀρνοῦνται νὰ εἰσέλθουσιν οἰκίας καὶ ἀποφάσισαν νὰ διανυκτερεύσουν εἰς τὸ ὑπαιθρον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΧΑΛΚΙΣ, 30 Αὐγούστου. (Ἀπ. τηλ. τοῦ «Ἐμπρός»). — Ἰσχυρὸς σεισμὸς ἐγένετο σήμερον τὴν 1 μ.μ. χωρὶς νὰ σημειωθοῦν δυστυχήματα. Ὀλίγαι βλάβαι εἰς ἀτομόβροντους οἴκους ἐγένοντο.

ΟΙ ΠΑΡΑΘΕΡΙΖΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΘΑΝΑ ΠΑΝΙΚΟΒΛΗΤΟΙ

ΜΕΘΑΝΑ, 30 Αὐγούστου. — Παρατεταμένη σεισμικὴ δόνησις σημειωθεῖσα τὰς πρώτας μεταμεσημβρινὰς ὥρας ἀνεστάτωσε τοὺς παραθερίζοντας οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν ἐπρογευματίζον ἢ ἀνεπαύοντο. Πάντες οὗτοι ἐξῆλθον εἰς τὴν παραλίαν ἔγκαταλείψαντες τὰς οἰκίας των καὶ πολλοὶ ἠθέλησαν νὰ ἀναχωρήσουν ἐπὶ λέμβων.

Ἐκ τῶν σεισμῶν πολλαὶ παλ